

فهرست مطالب

حرفنامه پرینس - جرالد ۱۹۶۲ - م
 Prince, Gerald
 عنوان: نام و نشان، روایت‌شناسی، شکل و کارکرد روایت (جرالد پرینس)
 مترجم: محمد شهید
 مشخصات نشر: تهران: نیوی غرب، ۱۳۶۱
 مشخصات کتابخانه‌ای: ۲۰۸
 شابک: ۹۷۸۹۶۴۰۰۰۲۲۰۰۰۱۵۳
 وضعیت فهرست نویسی: قیما
 یادداشت: عنوان اصلی: Narratology: the form and functioning of narrative, c1982

۲	یادداشت مترجم	۲
۶	مقدمه	۶
۱۳	فصل اول/روایت کردن	۱۳
۱۵	راوی	۱۵
۱۷	۱ نشانه‌های «من»	۱۷
۱۸	۲ مداخله، خودآگاهی، اعتمادپذیری، فاصله	۱۸
۲۱	۳ راوی-شخصیت	۲۱
۲۲	۴ راوی‌های چندگانه	۲۲
۲۳	روایت‌شنو	۲۳
۲۴	۱ نشانه‌های «نو»	۲۴
۲۶	۲ روایت‌شنو-شخصیت	۲۶
۲۸	۳ آگاهی و آسنایی	۲۸
۲۸	۴ تعبیر	۲۸
۲۹	۵ روایت‌شنو فردی و روایت‌شنو گروهی	۲۹
۳۰	۶ پایگان روایت‌شوها	۳۰
۳۲	روایت‌گری	۳۲
۳۲	۱ روایت‌گری موخر، مقدم، و همزمان	۳۲
۳۴	۲ فاصله‌ی زمانی	۳۴
۳۶	۳ مدت زمان	۳۶
۳۷	۴ مکان	۳۷
۳۸	۵ ممتدا، رسانه، و تعامل با راوی	۳۸

۳۹	۶ روایت‌گری‌های چندگانه	۳۹
۴۰	ارانه‌ی رویدادهای روایت‌شده	۴۰
۴۱	۱ اطلاعات صریح و تلویحی	۴۱
۴۵	۲ اطلاعات پیش‌فرض	۴۵
۵۱	۳ اسلوب‌های گفتمان	۵۱
۵۲	۴ ترتیب رویدادها	۵۲
۵۴	۵ نقطه‌دید	۵۴
۵۷	۶ سرعت	۵۷
۶۵	فصل دوم/روایت‌شده	۶۵
۶۸	رویدادها	۶۸
۶۹	سازمان‌دهی	۶۹
۶۹	۱ روابط زمانی	۶۹
۷۱	۲ روابط مکانی	۷۱
۷۲	۳ روابط علی	۷۲
۷۲	۴ تعبیرات	۷۲
۷۳	۵ ربط یا موضوعیت	۷۳
۷۵	۶ تجمع موقعیت‌ها و فعالیت‌ها	۷۵
۷۶	۷ شخصیت	۷۶
۷۸	۸ مکان رویداد	۷۸
۷۸	۹ درون‌نامه	۷۸
۷۹	۱۰ روابط کارکردی	۷۹
۷۹	۱۱ بی‌رفت‌های چندگانه	۷۹
۸۳	فصل سوم/دستور زبان روایت	۸۳
۸۷	عناصر ساختاری	۸۷
۸۹	۱ روایت‌های پایه	۸۹

۹۰	۲ قواعد بارنویسی و ساختار روایت‌های پایه	۶۲
۹۴	۳ گشاره‌های کلی و ساختار روایت‌های غربی‌بانه	۶۲
۹۸	عصر منطقی	۱۶
۱۰۰	عصر روایت کردن	۵۲
۱۰۲	۱ گشاره‌های مفرد	۱۵
۱۰۶	عصر بیان	۲۵
۱۰۹	مقدمه فصل چهارم/خوانش روایت	۲۵
۱۱۳	رمرگان روایت مکتوب	۷۵
۱۱۷	خوانش حداکثری، خوانش حداقلی، و پرسش‌های مربوط روایتی	۵۹
۱۱۸	محدودیت‌های متنی	۸۹
۱۲۲	نشانه‌های فراروایتی	۶۹
۱۳۴	خواننده‌ری-شخصیت	۶۹
۱۳۸	خوانایی‌های چندگانه	۱۷
۱۴۹	فصل پنجم/روایت مندی	۲۷
۱۵۴	توصیف رویداد	۲۷
۱۵۶	تمامیت	۲۷
۱۶۰	جهت روایت	۵۷
۱۶۴	نکته‌ی روایت	۹۷
۱۶۷	نتیجه‌گیری	۸۷
۱۷۱	پیوست‌ها	۸۷
۱۸۴	واژه‌نامه	۶۷
۱۹۲	کتاب‌شناسی	۶۷
۲۰۰	نمایه	۶۷

در این کتاب به بررسی ساختار روایت‌های فارسی و تطبیق آن با ساختار روایت‌های غربی‌بانه پرداخته شده است. در این راستا، قواعد بارنویسی و ساختار روایت‌های پایه و گشاره‌های کلی و ساختار روایت‌های غربی‌بانه مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، عصر منطقی، عصر روایت کردن، گشاره‌های مفرد، عصر بیان، مقدمه فصل چهارم/خوانش روایت، رمرگان روایت مکتوب، خوانش حداکثری، خوانش حداقلی، و پرسش‌های مربوط روایتی، محدودیت‌های متنی، نشانه‌های فراروایتی، خواننده‌ری-شخصیت، خوانایی‌های چندگانه، فصل پنجم/روایت مندی، توصیف رویداد، تمامیت، جهت روایت، نکته‌ی روایت، نتیجه‌گیری، پیوست‌ها، واژه‌نامه، کتاب‌شناسی، و نمایه نیز در این کتاب به تفصیل بررسی شده است.

پیوست‌ها

ساختار گرایان یکی از رایج‌ترین و احتمالاً دیرپاترین مکاتب‌های روایت‌شناسی است. این دیدگاه که به پیروی از ساختارگرایان در زبان‌شناسی با گرفته، در این تدوین قواعلی همچون دستور زبان برای پیش‌تر، اگر تکویم هندی، پدیده‌هاست از زبان نوشتاری یا گفتاری گرفته تا بررسی متون (روایتی و غیرروایتی) نگارش حرالد پریس در کتاب حاضر نیز آشکارا ساختارگرایانه است. این نکته به ویژه در فصل سوم این کتاب نمود شایان توجهی دارد. در این فصل، پریس گوشیده است برای روایت دستور زبانی وضع کند که بتواند ساختار روایت‌های پایه (هسته‌ای) را توضیح دهد. این فصل نشاندهنده از فرمول‌هایی همچون فرمول‌های ریاضی و شیمی است، که بنا به ماهیت بحث از ترجمه‌ی حروف آن‌ها، که به هر حال تاریبا و نامفهوم می‌نمود، خودداری کرده‌ایم. فارغ از اینکه این تلاش، و تلاش ساختارگرایان به‌طور کلی، تا چه اندازه موفق بوده است، آشنایی با این دیدگاه فرصت مغتنمی برای فهم بهتر این نگارش مسلط فراهم می‌آورد. پریس از یکی از پیروان دیرین مفاهیم روایت‌شناسی یعنی مسئله‌ی روای، آغاز می‌کند و با طرد برخی از تفهیم‌های رایج، نگوی ساده‌تری برای انواع روای در متنی روایتی ارائه می‌دهد. تمایز میان روایت، روایت‌شده، روایت کردن، و روایت‌گری، که در فصل‌های بعدی این کتاب به تفصیل بررسی شده‌اند، از امتیازهای دیدگاه پریس است که گسترده‌ی واژگانی و مفهومی روایت‌شناسی را توسعه می‌دهد.

۱	فواعد باز نویسی و ساختار روایت‌های پایه	۹۰
۲	گشاره‌های کلی و ساختار روایت‌های غیر پایه	۹۲
۳	منصهر منطقی	۹۵
۴	منصهر روایت کردن	۱۰۰
۵	۱. گشاره‌های مفرد	۱۰۲
۶	منصهر بیان	۱۰۴
۷	۲. گشاره‌های مرکب	۱۰۶
۸	۳. گشاره‌های مرکب	۱۰۷
۹	فصل چهارم/ خوانش روایت	۱۰۹
۱۰	۱. بازگاز روایت مکتوب	۱۱۲
۱۱	خوانش حداکثری، خوانش حداقلی، و پرسش‌های مربوط روایت	۱۱۳
۱۲	محدودیت‌های متنی	۱۱۸
۱۳	نشانه‌های فرا روایتی	۱۲۳
۱۴	خواننده	۱۲۴
۱۵	خوانایی	۱۲۶
۱۶	فصل پنجم/ روایت مندی	۱۲۹
۱۷	توسیع روایت	۱۳۴
۱۸	تضاد	۱۳۶
۱۹	جهت روایت	۱۴۰
۲۰	تکلی روایت	۱۴۴
۲۱	توجه‌گیری	۱۴۷
۲۲	پرسش‌ها	۱۵۱
۲۳	واژه‌نامه	۱۵۲
۲۴	کتاب‌شناسی	۱۵۳
۲۵	فهرست	۱۵۴

یادداشت مترجم

پایه (پایه) روایت‌ها را می‌توان به دو دسته کلی تقسیم کرد: روایت‌های پایه و روایت‌های غیر پایه. روایت‌های پایه، روایت‌هایی هستند که در متن اصلی به کار رفته‌اند و روایت‌های غیر پایه، روایت‌هایی هستند که در متن اصلی به کار نرفته‌اند. در این کتاب، ما به بررسی روایت‌های غیر پایه می‌پردازیم. روایت‌های غیر پایه، روایت‌هایی هستند که در متن اصلی به کار نرفته‌اند، اما در متن اصلی به کار رفته‌اند. این روایت‌ها، روایت‌هایی هستند که در متن اصلی به کار نرفته‌اند، اما در متن اصلی به کار رفته‌اند. این روایت‌ها، روایت‌هایی هستند که در متن اصلی به کار نرفته‌اند، اما در متن اصلی به کار رفته‌اند.

ساختارگرایی یکی از رایج‌ترین، و احتمالاً دیرین‌ترین، مکتب‌های روایت‌شناسی است. این دیدگاه که به پیروی از ساختارگرایی در زبان‌شناسی یا گرافت، در بی‌تدوین فواعدی همچون دستور زبان برای بیش‌تر، اگر نگوئیم همه‌ی، پدیده‌هاست؛ از زبان‌نویساری یا گفتاری گرفته تا بررسی متون (روایتی و غیرروایتی). نگرش جرالد برنس در کتاب حاضر نیز آشکارا ساختارگرایانه است. این نکته به‌ویژه در فصل سوم این کتاب نمود شایان توجهی دارد. در این فصل، برنس کوشیده است برای روایت، دستور زبانی وضع کند که بتواند ساختار روایت‌های پایه (هسته‌ای) را توضیح دهد. این فصل انباشته از فرمول‌هایی همچون فرمول‌های ریاضی و شیمی است، که بنا به ماهیت بحث از ترجمه‌ی حرف به حرف آن‌ها، که به هر حال نازیبا و نامفهوم می‌نمود، خودداری کرده‌ایم. فارغ از اینکه این تلاش، و تلاش ساختارگرایان به‌طور کلی، تا چه اندازه موفق بوده است، آشنایی با این دیدگاه فرصت معتمی برای فهم بهتر این نگرش مسلط فراهم می‌آورد. برنس از یکی از بی‌جیده‌ترین معاهیم روایت‌شناسی، یعنی مسئله‌ی راوی، آغاز می‌کند و با طرد برخی از تفسیم‌بندی‌های رایج، الگوی ساده‌تری برای انواع راوی در متن روایتی ارائه می‌دهد. تمایز میان روایت، روایت‌شده، روایت کردن، و روایت‌گری، که در فصل‌های بعدی این کتاب به تفصیل بررسی شده‌اند، از امتیازهای دیدگاه برنس است که گستره‌ی واژگانی و مفهومی روایت‌شناسی را توسعه می‌دهد.